

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

In notam 4. præamb. ad Epist. 5. & sequentes. 37
tam impudens & putidum fingere animo potuerunt.

N O T A I V.

Queruntur etiam, inquis, prætermissa multis in locis variorum scriptorum nomina, quorum congestu doctrinæ suæ auctoritatem conciliarunt: sed non erat, quod Montaltius paginas suas barbarorum nominum congerie fædaret: otio ac tædio legentium consulendum fuit, præsertim cum nihil inde roboris accederet: quid, quod in citanis auctoribus, * magna Jesuitarum indiligentia, & exigua fides? immò cùm Annatus questus sit, omisfa esse duo S. Thomæ loca, alterum in Lessio, alterum in Thoma Sanchez; utrumque ab eisdem depravatum fuisse deinde compertum est; undè appetet æquitas Annatinæ querelæ.

Hic tuam fidem, Willelme, si quando unquam malam fidem Annatus objecerat: ut malam excuses, pejorem reddis. Locum D. Thomæ, quo Lessii doctrina haud parùm confirmatur, suppresseras: nunc verò contra eandem, novum locum affingis: nec homines vereris, nec Deum times: ad pœnam libri. Verba D. Thomæ ex 2. 2. quæst. 32. art. 7. distincto charactere, ut mos est, sic fideliter exscribis: *injuste acquisita, † que quis per Simoniam, aut subversionem justitiae accepit, in Eleemosynas elargiri tenetur; turpe lucrum verò & justè retinere & recte in Eleemosynam inupendi potest.* Et hæc Angelico Doctori affingis? Impostor nequam, dignus sanè quem totus orbis scholasticus sibilis excipiat: Sic ergo texum emenda; alio verò modo est aliquid illicite acqui-

–ni mortuum, & contraria abusus situm;
Pag. 56. † Pag. 56.

38 In notam 4. præamb. ad Epist. 5. & sequentes.

situm, quia quidem ille, qui acquisivit, retinere non potest, nec tamen debetur ei, à quo acquisivit, quia scilicet contra Justitiam accepit, & alter contra justitiam dedit, sicut contingit in Simonia, in qua dans & accipiens contra justitiam legis divinæ agit; Unde non debet fieri restitutio ei, qui dedit, sed debet in Eleemosynas erogari, & eadem est ratio in similibus, in quibus scilicet & datio & acceptio est contra legem. Tertio modo est aliquid illicitè acquisitum, non quidem, quia ipsa acquisitio sit illicita, sed quia id, ex quo acquiritur, est illicitum; sicut patet de eo, quod mulier acquirit, per meretricium; & hoc propriè vocatur turpe lucrum; quod enim mulier meretricium exerceat, turpiter agit, & contra legem Dei; sed in eo quod accipit, non injustè agit, nec contra legem; Unde quod sic illicitè acquisitum est, retineri potest, & de eo Eleemosyna fieri. O fidelem, ô sanctum, ô integrum Amanuensem! Vbi legis, Willelme, illam clausulam, aut subversionem justitiae? Quæ haud dubiè si adesset, S. Doctoris sensum & mentem omnino mutaret. Ita omnia subvertitis, in doctrina morum & fidei, ut vel ipse Doctoris Angelici textus à vestris calumniis immunis esse non potuerit.

Sed ut ad rem propriùs accedam, intactâ scilicet Lessii causâ, quam Annatus egregiè defendit, & pallam fecit malam, immò pessimam Montaltii fidem; dic mihi, sodes, Willelme, unde insertam illam clausulam hauseris, quam haud dubiè in textu non legis? nec ignorantiae id tribuendum esse videtur, quam adeò supinam esse vix crediderim. Ut autem in hac re, quæ luce meridiana clarior est, tuam malitiam & malam fidem accusem, adduci reverà non possum, nisi frontem omnino posueris, vel æneam, aut meretriciam, quandoquidem de meretricibus agis, indueris: medium quandam viam ineo, & mitiorem sen-

de. 294 + de. 295

tentiam amplector; ne tibi plus æquo, vel indulgeam, vel succenseam. Malitia certè non defuit. Quis enim animum tuum stylo tuo sincerè ac fideliter expressum, ut saltem, vel in hoc, sincerus & fidelis essem, quis inquam animum tuum, immortalis odii adversus Jesuitas felle imbutum, ac livoris veneno dilutum, non tantum in singulis tuæ satyræ paginis aut versibus, sed etiam in minimis apicibus, clarissimè non videat? Malitia igitur non defuit; sed cum supina ignorantia conjuncta. Legisti in notis, seu Commentariis Cajetani, hinc indè margini adscriptis, prædictam clausulam, aut subversionem justitiae: Glossam à textu, quanquam diverso characteris genere distinctam distinguere tamen nescivisti. Quid mirum? cum tam parum in terendis hujusmodi auctorum libris versatus sis, & nihil tibi sit cum inceptis illis, quorum barbaris nominibus suas Paginas Montaltius fœdandas esse non putavit. Sed inquires, hoc saltem Cajetanus habet. Non agitur de Cajetano, sed de Aquinate. Idem utriusque Thomæ nomen, eadem Patria, idem Ordinis institutum, non tamen uterque unus & idem est: nec Cajetani Glossa, cuiuscunque tandem sit ponderis, pro textu D. Thomæ habenda est. Malitiā tuam accuso, palmarem ignorantiam rideo. At Willelme, si hæc in viridi, quid in arido? si locum adulteras, de quo tecum Annatus disputat, productis resignatisque tabulis; quid amabo de aliis; intactis hactenus & in examen minimè vocatis, sperandum est?

Alterum D. Thomæ locum, quod lib. 3. art. 10. fideliter quidem exscribis; sic enim habet; *in his quæ pertinent ad fidem, & bonos mores, nullus excusat*ur, si sequatur opinionem ERRONEAM alicujus Magistri: ea tamen per fraudem subducis, quibus præ-

A 70 v

C 4

fertim

fertim Thomæ Sanchez sententia innititur. Nempe S. Doctor in corpore ejusdem Articuli, suam mentem luculenter explicat, & quid per ea intelligat, quæ ad fidem & mores pertinent. Ita enim concludit: *Qui ergo assentit opinioni alicujus Magistri, erroneæ scilicet, ut paulò ante dixerat, contra MANIFESTUM Scripturæ TESTIMONIUM, sive contra id, quod PUBLICE TENTUR secundum ECCLESIAE AUCTORITATEM, non potest ab erroris vitio excusari.* At Sanchez loquitur de re moralis. Ita est; sed dubiâ, ut expressè habet: *Igitur non erroneâ, nec contra manifestum Scripturæ testimonium, nec contra id, quod publicè tenetur secundum Ecclesiæ auctoritatem.* Et hæc omnia, perindè atque si ad rem non facerent, præterire voluisti. Quamobrem verò? quia sententiam Thomæ Sanchez mirificè confirmabant: cui revera S. Doctor suffragatur, qui nunquam distinctius & clarius suam mentem aperuit.

Sed attende ad illa verba, *opinionem erroneam alicujus Magistri:* item ad hæc, *contra id, quod publicè tenetur secundum Ecclesiæ auctoritatem.* Hinc enim rectè deduces, nec Jansenio, nec Arnaldo, nec Sancygirano, nec aliis in pestilentि Portus-regalis Cathedra sedentibus MAGISTRIS fidem habendam esse; cum erroneous opiniones doceant: nec jam ullum, qui iis adhæreat, excusari per ignorantiam: hæc enim crassa est, voluntaria, & affectata: nempe Ecclesiæ ac Sedis Apostolicæ auctoritate palam interposita, Sectæ hujus errores & Libri damnati fuerunt; & hoc nemo ignorat.

NOTA